

Arrest

nr. 126 696 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 5 juni 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 25 juni 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk verklaard wordt en houdende de instructie tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 7 juni 2013 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. DE GROOTTE, die loco advocaat J. VANDE MOORTELE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij op 27 juli 2013 vrijwillig het land blijkt verlaten heeft en is teruggekeerd naar haar land van herkomst. Dit wordt door de verzoekende partij ter terechtzitting bevestigd. Bijgevolg heeft de verzoekende partij geen belang meer bij haar beroep.

Het belang van verzoekende partij bij haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering

van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bestaat erin bestaat haar verblijf in het Rijk een legaal karakter te verlenen (cf. RvS 25 mei 2005, nr. 144.961). Aangezien verzoekende partij niet meer op het grondgebied van het Rijk verblijft, kan zij geen voordeel meer halen uit het door haar ingestelde beroep. De Raad wijst erop dat een vreemdeling die een machtiging tot verblijf wenst aan te vragen, deze aanvraag in principe overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet indienen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Nu zij zich opnieuw in haar land van herkomst bevindt, belet niets dat de verzoekende partij, indien zij nog steeds de intentie zou hebben een machtiging tot verblijf aan te vragen, deze aanvraag volgens de gewone procedure overeenkomstig artikel 9, tweede lid van de Vreemdelingenwet indient, met name bij de Belgische diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland, zijnde Turkije. De eventuele nietigverklaring van de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf die ingediend werd op grond van artikel 9 bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk werd verklaard, kan de verzoekende partij dan ook geen nut of voordeel opleveren, daar zij zich niet meer in het Rijk bevindt en in Turkije indien gewenst een aanvraag om machtiging tot verblijf kan indienen. Ter terechtzitting beperkt de verzoekende partij zich tot het betoog dat zij zich op het vlak van het belang bij het beroep gedraagt naar de wijsheid van de Raad.

Ten overvloede, voor zover ook een bevel om het grondgebied te verlaten zou worden aangevochten, stelt de Raad vast dat dit volledige uitvoering gekregen, wat verzoekende partij ter terechtzitting bevestigt door de stellen dat zij gerepatrieerd werd, zodat geen belang blijkt bij de vernietiging ervan. Er is dan ook geen reden meer om uitspraak te doen over de in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het beroep opgeworpen om een andere reden voor zover het bevel om het grondgebied te verlaten bestreden wordt.

Het beroep is onontvankelijk

2. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA